

Sygn. akt II C 796/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lipca 2020 roku

Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Dubinowicz – Motyk

Protokolant: Marzena Przybysz

po rozpoznaniu w dniu 3 lipca 2020 roku na rozprawie

sprawy z powództwa E. P.

przeciwko M. W.

o uznanie czynności za bezskuteczną

I uznaje za bezskuteczną w stosunku do powódki E. P. umowę o podział majątku wspólnego zawartą dnia 8 lipca 2015 roku przed notariuszem w W. J. Z. za numerem rep. (...) między T. W. a pozwaną M. W. na mocy której T. W. przeniósł na pozwaną M. W. udział 1/2 części we własności nieruchomości opisanej w księdze wieczystej (...) Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie i udział 1/6 części we własności nieruchomości opisanej w księdze wieczystej (...) Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie, celem zaspokojenia wierzytelności wynikających z prawomocnego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 10 lutego 2012 roku sygn. akt X GNc 30/12;

II zasądza od pozwanej M. W. na rzecz powódki E. P. kwotę 13 804zł (trzynaście tysięcy osiemset cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt II C 796/19

UZASADNIENIE

W dniu 9 lipca 2019 roku E. P. wniosła pozew przeciwko M. W., domagając się uznania za bezskuteczną w stosunku do powódki umowy o podział majątku wspólnego zawartej między T. W. a M. W. dnia 8 lipca 2015 roku przed notariuszem w W. J. Z. za numerem rep. (...) w części w jakiej T. W. przeniósł na pozwaną przypadający mu na skutek podziału majątku dorobkowego udział 1/6 części w nieruchomości gruntowej stanowiącej działkę nr (...) opisanej w księdze wieczystej (...) Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie i udział 1/2 części w nieruchomości gruntowej stanowiącej działkę nr (...) opisaną w księdze wieczystej (...), w celu umożliwienia E. P. dochodzenia zaspokojenia wierzytelności wynikającej z prawomocnego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego przez Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie dnia 10 lutego 2012 roku o sygn. X GNc 30/12, a także zasądzenia od pozwanej na rzecz powódki kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, iż jest wierzycielem T. W., co stwierdza prawomocny nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 10 lutego 2012 roku sygn. X GNc 30/12 oraz że postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko T. W. okazało się nieskuteczne wobec sprzeciwu pozwanej co do zajęcia nieruchomości stanowiącej wówczas majątek wspólny dłużnika i pozwanej. Powódka ustaliła w toku postępowania egzekucyjnego, że T. W. zawarł z M. W. dnia 8 lipca 2015 roku umowę o podział majątku wspólnego, na mocy której przeniósł na własność pozwanej przypadające mu udziały w nieruchomościach opisanych w pozwie.

W ocenie powódki umowa podziału majątku wspólnego jest czynnością dokonaną z pokrzywdzeniem powódki jako wierzyciela, albowiem skutkowałą znaczącym pomniejszeniem majątku dłużnika i uniemożliwiła powódce uzyskanie zaspokojenia. (k.3-9 i 102-110)

M. W. domagała się oddalenia powództwa i zasądzenia na swoją rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych, kwestionując by wskutek spornej umowy o podział majątku wspólnego doszło do pokrzywdzenia powódki i podkreślając, że już w połowie 2013 roku powódka zaprzestała prowadzenia egzekucji przeciwko T. W.. W ocenie pozwanej sporna umowa o podział majątku wspólnego nie spowodowała niemożności, utrudnienia lub odwleczenia zaspokojenia wierzytelności E. P., bowiem niemożliwość ta zaistniała już dwa lata przed zawarciem w/w umowy, co zostało potwierdzone umorzeniem postępowania egzekucyjnego. W dalszej kolejności pozwana kwestionowała by T. W. działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela zawierając umowę o podział majątku, skoro postępowanie egzekucyjne z wniosku E. P. zostało umorzone dwa lata wcześniej i nie miał wiedzy o innych postępowaniach oraz kwestionowała stan niewypłacalności dłużnika w chwili zaskarżenia czynności, podnosząc iż okoliczność ta nie została przez powódkę udowodniona. (k.73-81)

Do chwili zamknięcia rozprawy strony podtrzymywały dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Prawomocnym nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 10 lutego 2012 roku sygn. X GNc 30/12 Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie nakazał T. W. aby zapłacił E. P. kwotę 162 080zł z odsetkami ustawowymi: - od kwoty 75 000zł od dnia 14 listopada 2009 roku, - od kwoty 70 000zł od dnia 28 listopada 2009 roku, - od kwoty 17 080zł od dnia 4 maja 2010 roku do dnia zapłaty oraz kwotę (...) tytułem zwrotu kosztów procesu. Postanowieniem z dnia 16 marca 2012 roku w/w nakazowi zapłaty została nadana klauzula wykonalności. (niesporne, nadto kopia nakazu zapłaty i kopia postanowienia k.13 i 14-15)

Na wniosek E. P. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi – Północ w W. J. B. w 2012 roku wszczął postępowanie egzekucyjne przeciwko T. W. pod sygnaturą Km 6616/12. Egzekucja skierowana została m.in. do wierzytelności przysługujących T. W. wobec Naczelnika Urzędu Skarbowego W. – T. z tytułu nadpłaty podatku czy wobec banków z tytułu posiadania rachunków bankowych, a także do nieruchomości stanowiącej działkę ewidencyjną nr (...) opisaną w księdze wieczystej (...) Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie oraz udziału w wysokości 1/3 we własności nieruchomości stanowiącej działkę ewidencyjną nr (...) opisaną w księdze wieczystej (...) Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie, stanowiących współwłasność T. W. i M. W. na zasadzie małżeńskiej wspólności ustawowej.

M. W. w dniu 17 lipca 2012 roku złożyła sprzeciw co do zajęcia nieruchomości, stanowiących przedmiot majątku wspólnego jej i T. W., w postępowaniu egzekucyjnym Km 6616/12 prowadzonym z wniosku E. P. przeciwko T. W..

Wobec w/w sprzeciwu wobec zajęcia nieruchomości oraz oddalenia wniosku E. P. o nadanie klauzuli wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 10 lutego 2012 roku sygn. X GNc 30/12 Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie przeciwko M. W. jako małżonce dłużnika, postanowieniem z dnia 26 lipca 2013 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi – Północ w W. J. B. stwierdził umorzenie z mocy prawa postępowania egzekucyjnego prowadzonego przeciwko T. W. w części dotyczącej nieruchomości stanowiącej działkę gruntu nr (...) opisaną w księdze wieczystej (...) i udziału 1/3 części we własności nieruchomości stanowiącej działkę gruntu nr (...) opisaną w księdze wieczystej (...). (niesporne, nadto kopia postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi – Północ w W. J. B. z dnia 3 sierpnia 2012 roku i z dnia 26 lipca 2013 roku k.58-59 i 62, postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 18 października 2012 roku sygn.. XXVI GCo 37/12 k.60-61, zajęcie wierzytelności k.111-112, zawiadomienie o zajęciu rachunku bankowego i zakazie wypłat k.113-116 i 121-123, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z nieruchomości k.117-119, oświadczenie E. P. z 9 lipca 2012 roku k.173-175)

W kwietniu 2013 roku E. P. zainicjowała przeciwko T. W. i M. W. postępowanie o ustanowienie rozdzielności majątkowej, powołując się na niemożność wyegzekwowania od T. W. wierzytelności wobec braku majątku osobistego. Po cofnięciu pozwu, postępowanie zostało umorzone postanowieniem z dnia 4 listopada 2013 roku. (dowód: dokumenty znajdujące się w dołączonych aktach sprawy V RC 337/13 Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie)

M. W. zainicjowała postępowanie sądowe o zniesienie wspólności majątkowej między nią a T. W.. Wyrokiem z dnia 26 listopada 2014 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie sygn. V RC 849/14 ustanowił z dniem 1 czerwca 2010 roku rozdzielność majątkową między M. W. a T. W. wynikającą z zawartego w dniu 6 października 1990 roku związku małżeńskiego.

Ani M. W. ani T. W. nie wnosili o ujawnienie przez sąd wieczystoksięgowy ustania wspólności majątkowej małżeńskiej i jej przekształcenia we współwłasność ułamkową. (dowody: dokumenty znajdujące się w dołączonych aktach V RC 849/14 Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie, oświadczenie M. W. i T. W. zamieszczone w treści umowy o podział majątku wspólnego k.84-87)

W kwietniu 2014 roku E. P. skierowała do Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie wniosek o nakazanie T. W. wyjawienia majątku, powołując się na bezskuteczność egzekucji prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie J. B. w sprawie Km 6616/12. Wniosek ów został odrzucony postanowieniem z dnia 18 listopada 2014 roku na podstawie art. 918⁽¹⁾ kpc, wobec ustalenia, że w dniu 22 września 2014 roku T. W. w sprawie II Co 1757/13 złożył wykaz majątku i przyrzeczenie. Na wniosek E. P., Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie przekazał kserokopię wykazu majątku dłużnika T. W. złożonego w sprawie II Co 1757/13 – w wykazie tym, złożonym 22 września 2014 roku, T. W. oświadczył, że pozostaje na utrzymaniu syna, nie prowadzi działalności zarobkowej, iż toczy się przeciwko niemu kilka postępowań egzekucyjnych, nie posiada środków finansowych, nie przysługują mu żadne wierzytelności, nie posiada majątku poza własnością nieruchomości zlokalizowanych w W. przy ul. (...), których właścicielem jest wspólnie z żoną i udziałem we własności nieruchomości położonej w R. przy ul. (...). (dowody: odpis wniosku o nakazanie wyjawienia majątku k.127-128, odpis postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 18 listopada 2014 roku II Co 805/14, odpis postanowienia i wykazu majątku złożonego w sprawie II Co 1757/13 Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie k.132-137)

W dniu 8 lipca 2015 roku T. W. i M. W. zawarli umowę o podział majątku wspólnego, wskazując iż w jego skład wchodzi nieruchomość o obszarze 2494m², stanowiąca działkę gruntu (...), zabudowana budynkiem mieszkalnym i na której rozpoczęta jest inwestycja polegająca na budowie budynku opieki społecznej i socjalnej, opisana w księdze wieczystej (...) i udział 1/3 części we własności nieruchomości o obszarze 338m², stanowiącej działkę gruntu 49/3, opisana w księdze wieczystej (...), określając wartość w/w nieruchomości na kwotę 450 000zł i stwierdzając, że ich udziały w majątku wspólnym są równe. T. i M. małżonkowie W. dokonali podziału majątku w ten sposób, iż w/w składniki majątkowe zostały przeniesione na wyłączną własność M. W. bez żadnych spłat i dopłat, stwierdzając iż wyczerpuje on wszelkie ich roszczenia, a dodatkowo M. W. wyraziła zgodę na dożywotnie nieodpłatne zamieszkiwanie przez T. W. w budynku mieszkalnym wzniesionym na nieruchomości objętej księgą wieczystą (...). Zawierając w/w umowę M. W. i T. W. potwierdzili, że w księgach wieczystych prowadzonych dla w/w nieruchomości ujawnione są ostrzeżenia o wszczęciu egzekucji z nieruchomości przeciwko T. W. w sprawie KM 6616/12 z wniosku E. P. oraz o przyłączeniu się do egzekucji z nieruchomości wierzycieli Banku (...) S.A. w sprawie Km 9247/12 przeciwko T. W. i M. W. i Bank (...) S.A. w sprawach Km 455/14, 453/14 i 454/14, jak również że nieruchomość stanowiąca działkę gruntu (...) obciążona jest hipotekami przymusowymi na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

M. W. i T. W. potwierdzili także, że nie występowali do sądu wieczystoksięgowego wniosku o ujawnienie ustanowionej między nimi rozdzielności majątkowej. (dowód: umowa o podział majątku wspólnego k.84-87)

Pismami z dnia 27 czerwca 2019 roku pełnomocnik E. P. wezwał M. W. i T. W. do zapłaty kwoty 162 080zł z odsetkami oraz kosztami procesu zasądzonymi prawomocnym nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 10 lutego 2012 roku X GNC 30/12 lub do wskazania mienia wystarczającego do zaspokojenia w/w wierzytelności, w terminie 3 dni, pod rygorem skierowania sprawy przeciwko M. W. na drogę postępowania sądowego na podstawie art. 527 i nast. kc. (niesporne, nadto kopie pism z potwierdzeniem nadania k.63-67)

Do chwili obecnej ani T. W. ani pozwana nie zapłacili E. P. kwot zasądzonych nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym tut. Sądu z dnia 10 lutego 2012 roku sygn.. X GNC 30/12. (dowód: przesłuchanie powódki E. P. k.235v)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione.

Podstawą prawną żądania uznania za bezskuteczną wobec powódki umowy o podział majątku wspólnego zawartej dnia 8 lipca 2015 roku między T. W. a pozwaną M. W. był art. 527§1 kc. Przepis ten stanowi, iż gdy skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, każdy z wierzycieli może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć. Zgodnie z regułą rozkładu ciężaru dowodu (art. 6 kc) spełnienie przesłanek wymienionych w powołanym przepisie powinna udowodnić powódka, w czym pomocne są domniemania z art. 527 - 529 kc.

Strona powodowa wykazała istnienie przysługującej jej wierzytelności pieniężnej wobec T. W., a więc wobec osoby, która dokonała z pozwaną czynności prawnej objętej żądaniem ubezskutechnienia, poprzez przedstawienie odpisu prawomocnego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym tut. Sądu z dnia 10 lutego 2012 roku sygn. X GNC 30/12. Stosownie do treści art. 365§1 kpc w zw. z art. 480²§4 kpc tut. Sąd jest związany tym rozstrzygnięciem, tak więc Sąd ustalił, iż T. W. był dłużnikiem E. P. co do zapłaty kwoty 75 000zł z odsetkami od dnia 14 listopada 2009 roku, kwoty 70 000zł z odsetkami od dnia 28 listopada 2009 roku, kwoty 17 080zł z odsetkami od dnia 4 maja 2010 roku i kwoty 5643 tytułem zwrotu kosztów procesu.

Kolejną z przesłanek skargi pauliańskiej jest odniesienie przez osobę trzecią (pozwaną) korzyści majątkowej wskutek czynności prawnej dłużnika. Fakt ten strona powodowa udowodniła przedkładając odpis księgi wieczystej (...) Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie, a strona pozwana - przedkładając odpis kwestionowanej umowy o podział majątku. Wykazują one, iż T. W. był właścicielem w udziale 1/2 części zabudowanej nieruchomości gruntowej stanowiącej działkę gruntu (...) i właścicielem w udziale 1/6 części nieruchomości stanowiącej działkę gruntu nr (...), opisanych w w/w księgach wieczystych i w dniu 8 lipca 2015 roku prawo to przeniósł na rzecz M. W.. Oznacza to, iż w następstwie omawianej umowy z majątku T. W. „ubyło” prawo udziału we własności w/w nieruchomości, zaś prawo to nabyła M. W., uzyskując korzyść majątkową ocenioną przez strony transakcji na kwotę 450 000zł (k.87).

Warunkiem skuteczności skargi pauliańskiej jest także pokrzywdzenie wierzyciela jako następstwo kwestionowanej czynności prawnej dłużnika. Stan ten jest zdefiniowany w art. 527§2 kc, w którym wskazano, iż czynność prawna dłużnika jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli wskutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności. Dłużnik jest niewypłacalny, gdy cały jego majątek nie wystarcza na pokrycie długów i gdy egzekucja prowadzona zgodnie z przepisami kodeksu postępowania cywilnego nie może przynieść zaspokojenia wierzytelności pieniężnej przysługującej przeciwko temu dłużnikowi. Między tak rozumianą niewypłacalnością dłużnika a podjęciem przez niego czynności prawnej musi zachodzić związek przyczynowy, czyli czynność podjęta przez dłużnika musi być jedną z przyczyn powstałej niewypłacalności. Istotne jest, iż pokrzywdzenie wierzyciela należy oceniać według chwili zaskarżenia czynności prawnej, czyli musi istnieć w dacie wystąpienia z żądaniem uznania jej bezskuteczności i zachować aktualność na chwilę orzekania (art. 316§1 kpc). W rozpatrywanej sprawie, z omawianego punktu widzenia, rozstrzygające znaczenie

mają przedstawione przez strony dokumenty wykazujące bezskuteczność egzekucji prowadzonej z wniosku powódki przeciwko T. W. przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie J. B. oraz treść wykazu majątku złożonego przez T. W. we wrześniu 2014 roku, wykazującego iż poza udziałami we własności nieruchomości nie posiadał innych składników majątku ani żadnych źródeł dochodu. Sąd stoi na stanowisku, iż istnieje związek przyczynowy między niewypłacalnością dłużnika T. W. a zawarciem przez niego kwestionowanej umowy o podział majątku wspólnego, rozumiany w sposób tożsamy z przedstawionym przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 28.06.2007r. IV CSK 115/07 (cyt. „Istotne dla zbadania wystąpienia przesłanki pokrzywdzenia wierzyciela jest ustalenie, czy w przypadku nie dokonania konkretnej czynności wierzyciel faktycznie zostałby zaspokojony”). Skoro bowiem dłużnik i pozwana określali wartość przenoszonych na pozwaną praw na kwotę 450000zł, to egzekucja skierowana do przysługującego dłużnikowi udziału w prawie własności w/w nieruchomości z pewnością pozwoliłaby na zaspokojenie wierzytelności powódki wobec T. W.. Nie można przy tym zgodzić się z pozwaną, że skierowanie egzekucji do tych składników majątku było niemożliwe w dacie zawierania kwestionowanej umowy o podział majątku wspólnego. Pomiędzy umorzeniem z mocy prawa postępowania egzekucyjnego przeciwko T. W. w części dotyczącej nieruchomości stanowiącej działkę gruntu nr (...) opisaną w księdze wieczystej (...) i udziału 1/3 części we własności nieruchomości stanowiącej działkę gruntu nr (...) opisaną w księdze wieczystej (...), stwierdzonym przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi – Północ w W. postanowieniem z dnia 26 lipca 2013 roku, będącym następstwem sprzeciwu pozwanej odnośnie prowadzenia egzekucji z nieruchomości i niemożnością uzyskania tytułu wykonawczego przeciwko pozwanej, a zawarciem przez pozwaną i jej męża kwestionowanej umowy o podział majątku wspólnego zaszła bowiem bardzo istotna zmiana, polegająca na ustanowieniu rozdzielnosci majątkowej między małżonkami W. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 26 listopada 2014 roku sygn. V RC 849/14. Orzeczenie powyższe spowodowało ustanie wspólności majątkowej małżeńskiej między pozwaną i jej mężem oraz powstanie w to miejsce wspólności majątku w równych częściach ułamkowych (art. 43§1 kro) oraz umożliwiło powódce, jako wierzycielowi T. W., skierowanie wniosku o wszczęcie egzekucji z przysługującego dłużnikowi udziału we własności nieruchomości (art. 1004 kpc). Nie budzi więc wątpliwości, że gdyby pozwana i jej małżonek nie zawarli umowy o podział majątku wspólnego, T. W. dysponowałby składnikami majątku (udziały we współwłasności nieruchomości), co do których powódka mogłaby skutecznie skierować postępowanie egzekucyjne i uzyskać choćby częściowe zaspokojenie swojej wierzytelności. Brak jest też podstaw do przyjęcia, że pomiędzy kwestionowaną umową o podział majątku a pokrzywdzeniem powódki jako wierzyciela nie istniał związek przyczynowy z uwagi na rzekome zaprzestanie przez powódkę już w 2012 roku prób wyegzekwowania swojej wierzytelności. Przeciwnie – zgromadzony materiał dowodowy wykazuje, że powódka była zdeterminowana by wyegzekwować przysługującą jej wierzytelność, inicjując postępowanie o ustanowienie rozdzielnosci majątkowej między dłużnikiem i jego małżonką, inicjując postępowanie o nakazanie dłużnikowi złożenia wykazu majątku czy też domagając się nadesłania odpisu złożonego przez dłużnika wykazu majątku. Istnieją więc podstawy do przyjęcia, że gdyby M. W. i T. W. ujawnili w księgach wieczystych fakt ustanowienia między nimi rozdzielnosci majątkowej, czego nie uczynili do momentu zawarcia umowy o podział majątku, powódka ponownie inicjowałaby postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużnikowi T. W..

Z art. 527§1 kc wynika, iż przy dokonywaniu kwestionowanej czynności dłużnik musi działać ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. Oznacza to, iż w chwili dokonywania kwestionowanej czynności dłużnik zdaje sobie sprawę, iż jej dokonanie może spowodować niemożność zaspokojenia się jego wierzycieli z należącego do niego majątku, przy czym wystarczy by dłużnik takie pokrzywdzenie przewidywał w granicach ewentualności. Zaistnienie omawianej przesłanki skargi pauliańskiej nie wymagało inicjatywy dowodowej powódki, gdyż sąd był związany w tym zakresie domniemaniem prawnym z art. 529 kc, nakazującym przyjąć, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, jeżeli stał się niewypłacalny na skutek dokonania darowizny. To na pozwanej spoczywał ciężar obalenia w/w domniemania (art. 234 kpc), czego jednak – zdaniem Sądu – pozwana nie uczyniła. Należy mieć bowiem na uwadze, iż T. W. składając we wrześniu 2014 roku wykaz majątku potwierdził brak swojej płynności finansowej, istnienia zadłużenia wobec co najmniej kilku wierzycieli i posiadania jedyne go składnika majątku w postaci udziału we własności nieruchomości. Złą sytuację finansową T. W., w tym istnienie zadłużeń zabezpieczonych hipotekami przymusowymi i prowadzenie przez kilku wierzycieli postępowań egzekucyjnych z nieruchomości, których współwłaścicielem pozostawał T. W. wykazuje również treść wpisów w księgach wieczystych (...) Sądu Rejonowego dla

Warszawy Mokotowa w Warszawie, która jest znana Sądowi z urzędu i którą przywoływano przy zawieraniu umowy o podział majątku wspólnego między pozwaną i jej mężem. Wyzbywając się w lipcu 2015 roku jedyne go posiadającego znaczną wartość składnika majątku w postaci udziałów we własności nieruchomości, dłużnik T. W. musiał więc zdawać sobie sprawę, iż zawarcie umowy o podział majątku wspólnego może spowodować niemożność zaspokojenia się jego wierzycieli.

Stan wiedzy pozwanej M. W. o działaniu przez T. W. z pokrzywdzeniem wierzycieli nie był okolicznością istotną dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy z uwagi na treść art. 528 kc. Pozwana zawarła bowiem z T. W. umowę podziału majątku, na mocy której składniki majątku wspólnego przeszły na jej wyłączną własność bez spłat i dopłat na rzecz T. W., a art. 528 kc stanowi, iż jeśli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową bezpłatnie wierzyciel może żądać uznania czynności prawnej dokonanej przez dłużnika z osobą trzecią za bezskuteczną, chociażby osoba ta nie wiedziała i nawet przy zachowaniu należytej staranności nie mogła się dowiedzieć, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. Na marginesie Sąd zauważa, że pozwana była poinformowana o złym stanie finansowym swojego męża, co wynika choćby z treści samej umowy o podział majątku i treści pism składanych przez pozwaną w sprawie V RC 849/14 Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie i decydując się o nieodpłatnym nabyciu od niego składników majątku musiała zdawać sobie sprawę z niekorzystnych dla wierzycieli męża następstw owej czynności.

Mając na uwadze wszystkie powyżej opisane okoliczności, na podstawie powołanych przepisów, Sąd uwzględnił powództwo o uznanie umowy o podział majątku wspólnego zawartej 8 lipca 2015 roku między T. W. a M. W. w części dotyczącej przeniesienia udziałów w nieruchomościach, dla których Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa w Warszawie prowadzi księgi wieczyste (...) za bezskuteczną wobec powódki, orzekając jak w punkcie I sentencji wyroku. Opisując w sentencji wyroku wierzytelność objętą ochroną, Sąd miał na uwadze wskazania wynikające z ugruntowanego orzecznictwa Sądu Najwyższego (m.in. wyrok z 17.09.2003r. II CK 10/02, wyrok z 05.06.2002r. II CKN 1336/00, wyrok z 12.12.2001r. III CKN 496/00), jak i podstawowy cel skargi pauliańskiej, jakim jest możliwość dochodzić zaspokojenia przysługującej wierzycielowi konkretnej wierzytelności ze ściśle określonych przedmiotów majątkowych.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98§1 i 3 kpc, zasądzając od pozwanej na rzecz powódki poniesione przez nią koszty procesu. Na koszty te składały się: uiszczona opłata sądowa od pozwu w wysokości 8387zł, uiszczona opłata skarbową od pełnomocnictwa procesowego w wysokości 17zł i wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 5400zł, określonej w §2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych.